

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 243/2024-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, proti postupu Okresného súdu Pezinok v konaní sp. zn. 50Nt/31/2023 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

O d ô v o d n e n i e:

I.

Návrh sťažovateľa a skutkové východiská

1. Ústavnému súdu bol 14. februára 2024 doručený návrh sťažovateľa „na vydanie dočasného opatrenia podľa § 130 zákona č. 314/2018 Z. z. o ústavnom súde“, ktorým žiada o zabezpečenie dohľadu nad súdnym konaním vedeným na Okresnom súde Pezinok (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 50Nt/31/2023 (ďalej len „napadnuté konanie“). Predmetom napadnutého konania je návrh sťažovateľa na povolenie obnovy konania právoplatne skončeného a vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 1T/22/2018.

2. Z návrhu na začatie konania, ktorý ústavný súd vyhodnotil ako ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), vyplýva, že na verejnom zasadnutí konanom 31. januára 2024 vo veci konajúci sudca neumožnil sťažovateľovi predniesť doplnenie návrhu na povolenie obnovy konania vrátane návrhu na doplnenie dokazovania, čím malo dôjsť k porušeniu čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ namieta, že mu nebolo umožnené splnenie povinnosti uniesť dôkazné bremeno v konaní o jeho návrhu, keďže konajúci sudca ho neustále prerušoval a neštandardným spôsobom kritizoval, krikom a výraznou gestikuláciou ho atakoval a nesúhlasil s tým, aby mu počas čítania doplňujúceho návrhu príslušník zboru väzenskej a justičnej stráže zložil z rúk putá. Uviedol, že

v úvode pojednávania žiadal o vyhotovenie zápisnice, napriek tomu mu táto nebola poskytnutá bez akéhokoľvek racionálneho vysvetlenia. Sudca bez vysvetlenia odmietol vyhotoviť z pojednávania zvukový záznam a počas čítania doplnenia návrhu sťažovateľa arogantne a agresívne prerušoval. Podľa sťažovateľa uvedeným konaním konajúceho sudcu došlo k mareniu jeho práv na spravodlivý súdny proces a práva na kontradiktórnosť.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Z princípu subsidiarity podľa čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu je daná iba vtedy, ak o ochrane základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Zmysel a účel subsidiárneho postavenia ústavného súdu pri ochrane základných práv vyplývajúcich z ústavy spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučnou úlohou ústavného súdu. Táto úloha predstavuje úlohu každého orgánu verejnej moci v rámci jemu zverených kompetencií. Právomoc ústavného súdu predstavuje v tomto kontexte *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ku ktorého uplatneniu dôjde až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré participujú na ochrane ústavnosti (IV. ÚS 594/2021).

5. Sťažovateľ nemá na výber, ktorý z existujúcich systémov ochrany práv využije, ale je povinný postupovať od ochrany poskytovanej inými orgánmi verejnej moci smerom k justičnej ochrane poskytovanej ústavným súdom. Iba za predpokladu, že sťažovateľ vyčerpal všetky dostupné právne prostriedky súdnej, prípadne aj inej právnej ochrany svojich základných práv a slobôd, a pri ich uplatnení nie je úspešný, môže sa uchádzať o ochranu svojich základných práv a slobôd ústavnou sťažnosťou adresovanou ústavnému súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (IV. ÚS 453/2011).

6. Podľa § 402 ods. 3 Trestného poriadku proti uzneseniu o návrhu na povolenie obnovy konania je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

7. Podľa § 186 ods. 1 Trestného poriadku sťažnosť môže podať osoba, ktorej sa uznesenie priamo týka alebo ktorá na uznesenie dala návrh, na ktorý ju zákon oprávňuje.

8. Podľa § 189 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku uznesenie možno napadnúť pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo, ak toto porušenie mohlo spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku uznesenia.

9. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

10. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta postup sudcu okresného súdu konajúceho o jeho návrhu na povolenie obnovy konania, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Rozhodnutie okresného súdu o návrhu sťažovateľa na povolenie obnovy konania je prvostupňovým rozhodnutím, proti ktorému Trestný poriadok umožňuje podať opravný prostriedok – sťažnosť v zmysle § 185 a nasl. Trestného poriadku, v ktorej možno namietať aj porušenie ustanovení o konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo. Platná právna úprava konania o mimoriadnych opravných prostriedkoch (obnove konania) umožňuje sťažovateľovi právne účinným spôsobom namietať porušenie práva na spravodlivý proces a na kontradiktórnosť konania, ku ktorému malo v predmetnej veci dôjsť postupom konajúceho sudcu na verejnom zasadnutí konanom 31. januára

2024. Ústavnú sťažnosť preto možno v tomto momente hodnotiť ako predčasne podanú. S poukazom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s § 132 ods. 2 uvedeného zákona ako neprípustnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. mája 2024

Robert Šorl
predseda senátu